

Warum Flußpferde keine Haare haben

Hvorfor flodhester ikke har hår

✎ Basilio Gimo, David Ker
👤 Carol Liddiment
📧 Anna Westfahl
😊 tysk / bokmål
📖 nivå 2

Barnebøker for Norge

barneboker.no

Warum Flußpferde keine Haare haben /
Hvorfor flodhester ikke har hår

Skrevet av: Basilio Gimo, David Ker

Illustrert av: Carol Liddiment

Oversatt av: Anna Westfahl (de), Espen Stranger-
Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook
(africanstorybook.org) og er videreformidlet av
Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr
barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

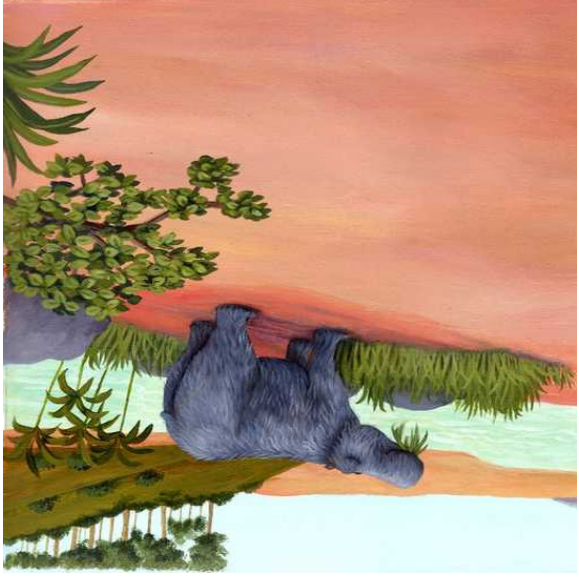

Eines Tages lief Hase am Fluss entlang.

...

En dag gikk Kanin langs elvebredden.

Flußferd war auch da. Sie machte einen
Spaziergang und fraß etwas schönes grünes
Gras.

...

Flodhest var der også. Hun gikk en tur og
spiste litt fint grønt gress.

Flußpferd bemerkte Hase nicht und trat aus Versehen auf Hases Fuß. Hase schrie los: „Du, Flußpferd! Siehst du nicht, dass du auf meinem Fuß stehst?“

...

Flodhest så seg ikke for, så hun var uheldig og tråkket på foten til Kanin. Kanin skrek og begynte å rope til Flodhest: “Hei, Flodhest! Ser du ikke at du trækker på foten min?”

Hase freute sich, dass das Haar des Flußpferdes verbrannt war. Und bis heute, aus Angst vor dem Feuer, bleibt Flußpferd immer in der Nähe von Wasser.

...

Kanin var glad for at håret til Flodhest brant. Og den dag i dag, av frykt for ilden, går ikke flodhesten langt fra vannet.

Flußferd fing an zu weinen und lief zum Wasser. All ihr Haar war vom Feuer verbrannt. Flußferd schluchzte: „Mein Haar ist im Feuer verbrannt! All mein Haar ist weg! Mein schönes Haar!“

...

Flodhest begynte å gråte og løp mot vannet. Alt håret hennes brant opp i ilden. Flodhest gråt: „Håret mitt har brant opp i ilden! Du brente alt håret mitt! Håret mitt er borte! Det vakre, vakre håret mitt!“

Flußferd entschuldigte sich: „Tut mir leid. Ich habe dich nicht gesehen. Bitte vergib mir!“ Aber Hase hörte nicht zu und schrie Flußferd an: „Das hast du mit Absicht gemacht! Eines Tages wirst du sehen! Dafür wirst du bezahlen!“

...

Flodhest ba om unnskyldning til kanin: „Jeg er lei meg, vennen min, jeg så deg ikke. Vær så snill å tilgi meg!“ Men kanin ville ikke høre, og han ropte til Flodhest: „Du gjorde det med vilje! En dag kommer du til å få se! Dette kommer til å straffe seg!“

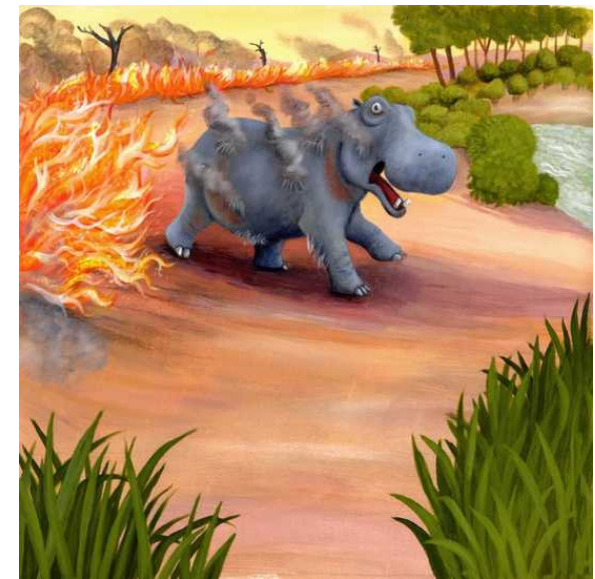

Hase zog los, um Feuer zu suchen und sagte:
„Los, verbrenne Flußpferd, wenn sie aus dem
Wasser kommt, um Gras zu fressen. Sie ist auf
mich drauf getreten!“ Das Feuer antwortete:
„Kein Problem, Hase, mein Freund. Ich werde
tun, worum du mich bittest.“

...

Da dro Kanin for å finne Ild, og han sa: “Dra og
brenn Flodhest når hun kommer ut av vannet
for å spise gress. Hun tråkket på meg!” Ild
svarte: “Ikke noe problem, Kanin, vennen min.
Jeg skal gjøre akkurat det du ba meg om.”

Als Flußpferd später weit vom Fluss entfernt
Gras fraß, brachen -wusch!- die Flammen aus
und begannen Flußpferdes Haare zu
verbrennen.

...

Senere spiste Flodhest gress langt fra
elvbredden da det plutselig sa “svijsj!” Ild ble
til flammer. Flammene begynte å brenne håret
til Flodhest.